

12

ආනන්ද කුමාරස්වාමි

ශ්‍රී ලාංකිකයකු වූ ආනන්ද කෙන්ටිස් කුමාරස්වාමි (1877-1947) දහනව වැනි සියවසේ පහළ වූ ශ්‍රේෂ්ඨතම ආසියාතිකයා ලෙස පිළිගැනේ. ඔහු ශ්‍රී ලංකාව හා ඉන්දියාව ද ඇතුළු පෙරදිග රටවල අදින වින්තනයේ, කලාවේ, ශික්ෂණයේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය බටහිර ලෝකයාට වැටහෙන භාෂාවෙන් ඔවුන්ගේ අවධානයට ලක් කරවූ ලක් මවගේ අභිමානවත් පුත්‍රයෙකි.

යටත්විජිත සමයෙහි බටහිර අධ්‍යාපනය ලද බොහෝ ආසියාතිකයෝ තම ආවේණික සංස්කෘතික උරුමයන් හැර දමා බටහිර චින්තනය උසස් ලෙස සලකන්නට පුරුදු වූහ. එබඳු වකවානුවක පෙරදිග සංස්කෘතියෙහි විශිෂ්ටත්වය ලෝවැස්සන්ට හඳුන්වා දීමට ප්‍රයත්න දැරුවන් අතර ආනන්ද කේ. කුමාරස්වාමි ප්‍රමුඛ ය. පෙරදිග හා අපරදිග දර්ශනය මහත් අභිරුචියෙන් පරිශීලනය කළ මොහු පෙරපර දෙදිග සංස්කෘතිය හා කලාව පිළිබඳ විශ්‍රාම දැනුමක් ලත් පඬිවරයෙකි; රසිකත්වයෙන් පිරිපුන් කලා විශාරදයෙකි; විද්‍යා, කලා පර්යේෂණයේ ස්වාධීන අදහස් පළ කළ දාර්ශනිකයෙකි. ප්‍රසිද්ධියට කිසි විටෙකත් රුවියක් නොදැක්වූ මොහු, පෙරදිග සංස්කෘතිය ලෝවැස්සන් අතර පතුරුවාලීම තම ප්‍රමුඛ කාර්යය සේ සලකා කටයුතු කළේ ය.

ආනන්ද කුමාරස්වාමි 1877 අගෝස්තු මස 22 වැනි දින කොල්ලුපිටියේ දී උපත ලැබී ය. ඔහුගේ පියා වූයේ ශ්‍රීමත් මුතු කුමාරස්වාමි මහතා ය. හෙතෙම නයිට් නාමයක් ලැබූ ප්‍රථම ආසියාතිකයා වශයෙනුත් ඉංග්‍රීසි නීතිඥ මණ්ඩලයට ඇතුළු වීමේ භාග්‍යය ලත් ප්‍රථම ලාංකිකයා වශයෙනුත් සැලකෙයි.

කුමාරස්වාමි පරපුරේ මුතු මිත්තෝ යාපනයේ මනිපායිති උසස් පරපුරකට අයත්, ප්‍රබල ජාතික මෙහෙවරක නියැළුණේ වූහ.

ආනන්ද කුමාරස්වාමි කුඩා වියේ දී ම පියා මිය ගියේ ය. එබැවින් ඔහුගේ ළමා කාලය බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික සිය මවගේ ඇසුරෙහි එංගලන්තයේ ගත විය. ආනන්ද කුමාරස්වාමි 1889 දී එංගලන්තයේ වයික්ලිෆ් විද්‍යාලයට ඇතුළත් කෙරිණ. විදුහලේ දීප්තිමත් ශිෂ්‍යයකු වූ ඔහු දක්ෂ ක්‍රීඩකයෙක් ද විය. උස පැනීමේ ඉසව්වෙන් හා විද්‍යාලීය පාපන්දු කණ්ඩායමේ ක්‍රීඩකයකු ලෙස ද හෙතෙම දස්කම් දැක්වී ය. එමෙන් ම විදුහලේ සාහිත්‍ය සංගමයේ දේශකයකු ලෙස ද ඔහු කටයුතු කළේ ය. වයික්ලිෆ් විද්‍යාලයේ දී නවීන විද්‍යා විෂයයන් හැදෑරූ ආනන්ද කුමාරස්වාමි තමාගේ වඩාත් සිත් ගත් විෂයය වූ භූගර්භ විද්‍යාව අලලා විද්‍යාලය හා වෙනත් සඟරාවලට ලිපි ලිවී ය.

පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් පසු ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වූ ඔහු 1900 දී භූගර්භ විද්‍යාව හා උද්භිද විද්‍යාව පිළිබඳ ප්‍රථම පන්තියේ විද්‍යාවේදී ගෞරව උපාධිය (B.Sc) දිනා ගත්තේ ය.

1903 වර්ෂයේ දී ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයේ පර්යේෂකයකු ලෙස පත් වූ කුමාරස්වාමි එම වර්ෂයේ දී ම ලංකාවට පැමිණ, බනිජ විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ ලෙස වැඩ භාර ගත්තේ ය.

මේ වකවානුව මෙරට ජාතික විමුක්ති ව්‍යාපාරය ව්‍යාප්ත වීමෙන් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් බහුජන සංවිධාන නිදහස හා විමුක්තිය පතා සුදානම් වෙමින් පැවැති අවධිය යි. මාර්ග

හා ප්‍රවාහන පහසුකම් නොවූ ඒ අවධියෙහි කුමාරස්වාමි සෑම පළාතක ම පයින් හා කරත්තයෙන් ගමන් කර, මහත් දුෂ්කරතා විඳිමින් පර්යේෂණවල නිරත විය. මේ ගමන්වල දී පුරා විද්‍යාත්මක තොරතුරු, සමාජ විස්තර හා කලා ශිල්ප පිළිබඳ විස්තර ද සෙවීමට ඔහු පෙලඹුණේ ය. ඔහුගේ පමණක් නො ව, කලා රසිකයන් සැමගේත් භාග්‍යයට එය හේතු විය.

ආනන්ද කුමාරස්වාමි විසින් ලංකාවේ ඛනිජ හා පාෂාණ පිළිබඳව කරන ලද පර්යේෂණ ඇතුළත් ලිපි රාශියක් විවිධ ප්‍රකාශනවල පළ විය. ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලය විසින් 1906 වර්ෂයේ ලංකාවේ සිදු කළ ඛනිජ හා පාෂාණ පිළිබඳ සොයා ගැනීම් සඳහා ඔහු වෙත උපභාරය පුද කරන ලද්දේ විද්‍යාව පිළිබඳ ආචාර්ය උපාධිය (Ph.D) ප්‍රදානය කිරීමෙනි.

දේශීය කලාව, සිරිත් විරිත් හා පුරා විද්‍යාව අරඹයා ඔහු විසින් කරන ලද පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵල ඔහුගේ ම සංස්කාරකත්වයෙන් නිකුත් වූ **Ceylon National Review** සඟරාවේ පළ විය. එසේ පළ වූ ලේඛන නිදහස් සටනෙහි ලා ඉමහත් ජීවයක් සැපයී ය. බටහිර සංස්කෘතිය නිසා මුල් සිදී ගිය ලාංකිකයන්ගේ ශෝචනීය තත්ත්වය එමගින් පෙන්වා දෙනු ලැබී ය. එයින් මිදීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියා මාර්ග දෙකක් කෙරෙහි ඔහුගේ අවධානය යොමු වී තිබිණ. එනම් අධ්‍යාපනය සිය බසින් ම ක්‍රියාත්මක කිරීමත්, ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලයක් පිහිටුවීමත් ය.

ආචාර්ය ආනන්ද කුමාරස්වාමි ලංකාවේ කලාව ඇතුළු සංස්කෘතිකාංග අලලා 1908 දී **Medieval Sinhalese Art** නමින් ලියූ ග්‍රන්ථය මධ්‍යකාලීන සිංහල කලා නමින් සිංහලයට පරිවර්තනය වී තිබේ. ලාංකේය කලාවේ ගම්භීරත්වය හා අදීනත්වය බටහිරට හඳුන්වා දෙමින් ලාංකික කලාව ලෝක කලා සිතියම තුළ ප්‍රථම වරට රැඳුණු ඓතිහාසික කෘතිය මෙය වෙයි.

මධ්‍යකාලීන සිංහල කලා කෘතියේ ප්‍රස්තාවනාවෙහි ඔහු සිය අරමුණ දක්වා ඇත්තේ මෙසේ ය:

“මෙය ලියන ලද්දේ සිංහල ජනතාව මෙකල අවබෝධ කර ගැනීමට අකැමැති කාල පරිච්ඡේදයක සිහිවටනයක් වශයෙන් ඔවුන් උදෙසා ම ය. එක් අතකින් ශත වර්ෂයක් විදේශීය ආධිපත්‍යයට යටත්ව විසීමෙන් හා ජාතික සංස්කෘතිය සම්පූර්ණයෙන් නො සලකා හරින ලද අධ්‍යාපනයක් ලැබීමෙන් ද අනික් අතින් එපමණ කාලයක් නිවට නියාලු ලෙස පර සිරිත් අනුකරණය කිරීමෙන් ද තමන් දිනා ගත් ජීවන කලාව සම්බන්ධයෙන් වර්තමාන උගත් සිංහලයාට ආචම්බර වීමට කිසිදු හේතුවක් නැත. අතීතයට ගරහා එමගින් වර්තමානය අහසට වර්ණනා කරන නොගැඹුරු සිතිවිලි හැම තැන ම දක්නට ලැබේ. එසේ වුව ද සිංහල ජනතාවගේ ජාතික ජීවන ක්‍රමයේ නියම පුනරුත්ථානය හා නව ජීවනය ලබා ගත හැක්කේ මේ අතීතය හා භාරතයේ අතීතය පිළිබඳ විශිෂ්ටාර්ථයන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට දරන ප්‍රයත්නයෙන් පමණි. එසේ හෙයින් මේ අතීතය වටහා ගැනුම් වස් සහාය වීම මේ පොත ලිවීමේ පරමාර්ථය යි.”

මධ්‍යකාලීන සිංහල කලා ග්‍රන්ථයෙහි තත්කාලීන විවිධ කලා ක්ෂේත්‍ර හා කාර්මිකයන් පිළිබඳ තොරතුරු ඇතුළත් වෙයි. සිංහල මෝස්තර, ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පය, දාරුමය කර්මාන්තය, ශෛලමය කර්මාන්තය, ප්‍රතිමා ශිල්පය, චිත්‍ර ශිල්පය, ඇන්දන් වැඩ, ලෝහ කර්මාන්තය, ලාක්ෂා කර්මාන්තය, මැටි කර්මාන්තය, රෙදි විවීම, ඇම්බ්‍රෝඩින් වැඩ (ලියවැල් මැහුම්) පැදුරු විවීම යනු ඒවා ය. මේ එක් එක් පරිච්ඡේදයට අදාළ උපග්‍රන්ථයන්හි කලා ශිල්ප පිළිබඳ සවිස්තර තොරතුරු ද ග්‍රන්ථය අවසානයේ ඡායාරූප හා චිත්‍ර සටහන් ද ඇතුළත් ය. එහි ලා ශ්‍රී ලාංකික කලාංග කෙරෙහි ඔහුගේ අවධානය ගැඹුරින් යොමු වූ අයුරු දකගත හැකි ය.

සීගිරි චිත්‍ර පිළිබඳව ඔහු දක්වන විවරණය මෙබඳු ය:

මේවා අදින ලද්දේ සීගිරි ගලේ බදාම යෙදූ පෘෂ්ඨය මත ය. ඉතිරි චිත්‍ර පිහිටියේ අතිශයින් දුර්ග සහිත ගල් ගුහාවක ය. ඇතුළු මගට ඉහළින් පිහිටි මුළු ගල ම බදාම ගා සිත්තම් කර තිබිණැයි සිතිය හැකි ය. දහයියා සහ ඇතැම් විට පොල් කොහු එක් කිරීමෙන් ශක්තිමත් කරන ලද මැටි හා කිරිමැටි මිශ්‍රණයක් පළමු කොට අගල් බාගයක් ගතකමට යොදා සුදු හුනුවලින් වසා හැන්දකින් පිරිමැදීමෙන් බදාම ආලේප කෙරුණි. කහ, රතු, පව්ව යන මූලික වර්ණ තුන පමණක් භාවිත කරන ලද නමුදු අඳුර එළිය යෙදීමෙන් ද වර්ණ මිශ්‍ර කිරීමෙන් ද මේ වර්ණ විවිධ විය. මෙය, මේ වර්ණ තුනක වැඩ සඳහා භාවිත කිරීමේ ක්‍රමයට වෙනස් ය. නීල වර්ණය දක්නට නො ලැබේ. මේ චිත්‍ර වනාහි මල් අතැතිව විහාරය කරා යන රජ වාසල ස්ත්‍රීන්ගේ පිළිරූ යැයි බෙල් මහතා කියයි. පිළිරුවල පහත කොටස සම්මත වලාකුළුවලින් කැපී තිබෙන හෙයින් අප්සරාවන් නිරූපිත බව මගේ අදහස යි. අප්සරාවෝ තුනක විත්‍රයන්හි හැම විට ම මෙසේ නිරූපණය කෙරෙත්.

ආනන්ද කුමාරස්වාමි සිය ග්‍රන්ථයේ උඩරට කාර්මික ශිල්පීන් පිළිබඳව කරුණු දක්වා ඇති තැනකි මේ.

“ඔවුන්ට දවස් කුලිය කිසි කලෙක නොගෙවන ලද්දේ ය. වැඩ කළ යුතු නියමිත පැය ගණනක් ද නො වී ය. රාජකීය වැඩපොළෙහි සේවය කළ කාර්මිකයෝ කිහිප දෙනෙක් මහනුවර මගේ නිවෙසේ කැටයම් නිර්මාණය කිරීම සඳහා පැමිණියහ. ඔවුන්ට මුදල් ඉපයීම හෝ තම ජීවන තත්වය වැඩි දියුණු කර ගැනීම පිළිබඳ අදහසක් හෝ නො වී ය. ඔවුන්ට අවශ්‍ය වූයේ තමන්ට හා තම පවුලට අවශ්‍ය ආහාර මිල දී ගැනීමට සෑහෙන මුදලක් පමණි. මුදල් ඉතිරි කිරීමේ අපේක්ෂාවක් ද ඔවුන් වෙත නො වී ය. කිසියම් වැදගත් කාර්යයක් අවසන් කළ විට හොඳ ඇඳුමක් වැනි විශේෂ තෑග්ගක් ඔවුහු බලාපොරොත්තු වෙති.”

වාණිජකරණයට යට නොවූ මධ්‍යකාලීන කලා ශිල්පියාගේ ස්වභාවය එමගින් දැක්වෙයි.

මහනුවර අවධියේ පැවැති කලා ශිල්ප සම්ප්‍රදායයන් ද ඒ හා බැඳී පසුබිම හා තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයන් ද ඔහුගේ විචාරාත්මකයට බඳුන් වී ඇත. ඇතැම් ශිල්ප ශාස්ත්‍ර සම්බන්ධ ජන ගී ද මධ්‍යකාලීන සිංහල කලා කෘතියේ දැක්වේ. කුම්භකාර ගීතය, කින්තර ගීතය, පැදුරු වියමන් ආශ්‍රිත පන්තන් කතූර වැනි ජන ගී ඔහු කුළ ජනශ්‍රැතියට පැවැති ඇල්ම හෙළි කරවයි.

පාරම්පරික ජනශ්‍රැති අධ්‍යයනයේ දී කුඹල් කර්මාන්තය හා සම්බන්ධ ප්‍රස්තාව පිරුළු සංග්‍රහ කොට ඇති ආකාරය අපූරු ය.

යන යකා කොරහ බිඳගෙන ගියා වගේ.
කුඹලා හමසක් තැළෑ වළං, පොල්ල ඇති මිනිහාට එක පාර ය.
පිරුණු කළේ දිය නො සැලේ.
අඩු කළේ දිය සෙලවෙයි.
ඇතා වැහැරුණත් කොරහේ නාවන්ට බැහැ.
හදිස්සියට කොරහෙන් අත දාන්න බැහැ.

වාණිජකරණය නිසා පරිහානියට පත් දේශීය කලා සම්ප්‍රදාය රැක ගැනීමේ අගය කුමාරස්වාමි නිරන්තරයෙන් වටහා දුන්නේ ය.

පෙරදිග සහ්‍යත්වයේ හරය සොයා යන ගමනේ දී 1906 අවසාන භාගයේ දී ඔහු ඉන්දියාවට පැමිණ ඉන්දීය කලාවේ විවිධ අංශ පිළිබඳව කරන ලද පර්යේෂණ ලෝකයේ උගතුන්ගේ මහත් අවධානයට ලක් විය. ශ්‍රී ලංකාවේ, ඉන්දියාවේ පමණක් නොව පාකිස්තානය, නේපාලය, ටිබෙටය, මියන්මාරය, තායිලන්තය, කාම්බෝජය, ජාපා, සුමාත්‍රා හා වියට්නාමය ආදී රටවල කලා ශිල්ප ද ඔහුගේ අධ්‍යයනයට බඳුන් විය. ඔහුගේ ඉන්දීය හා ඉන්දුනීසියානු කලා ඉතිහාසය නම් මාහැඟි ග්‍රන්ථය ඊට සාක්ෂි සපයයි.

ශාස්ත්‍රීය සේවයට කැප වූ විද්වතකු වන කුමාරස්වාමි ඉංගිරිසි, ප්‍රංසු, ජර්මානු, ලතින්, ග්‍රීක, සංස්කෘත, පාලි, සිංහල, දෙමළ, හින්දු, ඉතාලි, ස්පාඤ්ඤ, ඕලන්ද, පර්සියන් ආදී භාෂා ගණනාවක් දැන සිටියේ ය. ඔහු ඇතැම් ග්‍රන්ථ ලියුවේ ප්‍රංසු, ජර්මානු හා ඉතාලි බසින්. කුමාරස්වාමි පෙරපර දෙදිග භාෂා හැදෑරුවේ භාෂා විශාරදයකු වීමට නො ව, පෙරදිග සංස්කෘතීය අධ්‍යයනය කිරීම උදෙසා ය.

කුමාරස්වාමිගේ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයන එක් විෂය ක්ෂේත්‍රයකට සීමා නොවීම නිසා සෙසු විද්වතුන් අතර ඔහු සුවිශේෂ වෙයි. පෙරදිග දර්ශනය, ආධ්‍යාත්මික විද්‍යාව, ආගම, ප්‍රතිමා කලාව, සාහිත්‍යය, සංගීතය, භූගර්භ විද්‍යාව, වාස්තු විද්‍යාව, සාම්ප්‍රදායික දැනුම හා ජනශ්‍රැති ඔහුගේ අධ්‍යයනයට ලක් වූ විවිධ ක්ෂේත්‍රයෝ ය. මේ විෂයයන් සඳහා ඔහු ලියූ ග්‍රන්ථ

පනහකට ආසන්න ය. මේවා ලොව විවිධ රටවල දී මුද්‍රණය කොට ප්‍රකාශයට පත්ව ඇත. ඉන්දීය කලාවන්ගේ පරමාර්ථ (1908), පෙරදිග පණිවිඩය (1908) කලාව සහ ස්වදේශිකත්වය (1914), ඉන්දීය චිත්‍ර (1912), විශ්වකර්ම (1914), ඉන්දීය සංගීතය (1924) බෞද්ධ ප්‍රතිමා කලාවේ මූලධර්ම (1935), ආසියාතික කලාව (1938) වේදය හැදෑරීමට නව මගක් (1933) යනු එයින් කීපයක් පමණි.

මේ හැර, ලංකාවේ මෙන් ම ලෝකයේ වෙනත් රටවල පුවත්පත් හා සඟරා සඳහා ඔහු ලියූ ලිපි සංඛ්‍යාව 400කට ආසන්න ය.

විවිධ රටවල කලා ගවේෂණයෙහි යෙදුණ ද ඔහුගේ නිත්‍ය වාසස්ථානය වූයේ එංගලන්තය යි. එහෙත් 1914න් ඇරැඹී පළමු වැනි ලෝක සංග්‍රාමයේ ගිනිදැල් ඇවිලෙමින් තිබුණු වකවානුවේ ඔහුට එංගලන්තය හැර දමා යෑමට සිදු විය. ඒ එංගලන්තය මිත්‍ර සන්ධානයට සිය උපරිම දායකත්වය ලබා දීමේ අරමුණෙන් නිර්මාණය කරමින් සිටි විශාල ස්වේච්ඡා හමුදාවට බැඳීම ඒ වන විට 39 වන වියේ පසු වූ කුමාරස්වාමි ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හේතුවෙනි. කලාගාරයක් බඳු ඔහුගේ නිවෙස ඇතුළු සියලු දේපළ මේ නිසා රාජසන්නක කෙරිණි.

එතැන් පටන් ඔහුගේ ජීවිතය ගත වූයේ ඇමෙරිකාවේ ය. උතුරු ඉන්දියාවේ කළ සංචාරයේ දී රැස් කර ගත් පුරාවස්තු හා සිතුවම් සුරක්ෂිතව තැන්පත් කිරීමට ඇමෙරිකාවේ බොස්ටන් නුවර ලලිත කලා කෞතුකාගාරයේ ඔහුට ඉඩ ලැබිණ. 1917 සිට එහි පෙරදිග අංශයේ භාරකාරත්වය ද කුමාරස්වාමිට පැවරිණි.

ඔහුගේ අවසන් වසර දහය වෛදික සාහිත්‍යය සඳහා වෙන් විය. ඒ පිළිබඳ සොයා ගත් අලුත් කරුණු ඇතුළත් ග්‍රන්ථ රැසක් ඔහු ලිවී ය.

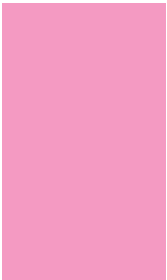
සිය ජීවිතයේ අවසාන කාලය ඉන්දියාවට ගොස් හිමාලයේ හෝ ටිබෙටයේ ජීවත් වීමට අපේක්ෂාවෙන් සිටියත් එම අදහස මුදුන් පත් වීමට පෙර ම 1947 සැප්තැම්බර් 19 වැනි දින ආනන්ද කුමාරස්වාමි අභාවප්‍රාප්ත විය.

අපේ රටේ පමණක් නොව, ආසියාවේ ම සංස්කෘතික රටාවේ අගය ඔහු ලොවට වටහා දුන්නේ ය. මේ උතුම් කාර්යය වෙනුවෙන් ඔහුගේ මුළු ජීවිත කාලය ම කැප කෙරිණි.

ආනන්ද කුමාරස්වාමිගේ සුවිසල් මෙහෙවර අගයනු වස් ඉන්දියාව ද ශ්‍රී ලංකාව ද සමරු මුද්දර දෙකක් නිකුත් කළේ ය. කොළඹ ග්‍රීන්පාත්හි ප්‍රධාන මාවතක් ආනන්ද කුමාරස්වාමි මාවත ලෙස නම් කොට ඇත්තේ ඔහුට උපහාරයක් ලෙසිනි.

1952 දී ලන්ඩනයේ පවත්වනු ලැබූ කුමාරස්වාමි අනුස්මරණ දේශනයේ දී කියැවුණේ මුළු ලෝකයේ ම ආචාර්ය ආනන්ද කුමාරස්වාමි තරම් විවිධ විෂයයන් ගැන කෘතීන් ප්‍රකාශයට පැමිණවූ විද්වත්හු වෙන් නම් ඒ ඉතා ස්වල්ප දෙනකු බව යි.

1. පාසල් ජීවිතයේ දී ආනන්ද කුමාරස්වාමි ශිෂ්‍යයා ඉගෙනීමට අමතරව දස්කම් පෑ ක්ෂේත්‍ර මොනවා ද?
2. ආනන්ද කුමාරස්වාමි පාසල් අවධියේ සඟරාවලට ලිපි සැපයූ විෂය ක්ෂේත්‍රය කුමක් ද?
3. බටහිර සංස්කෘතියේ බලපෑමට ලක් වූ ලාංකීකයන්ට ඉන් මිදීම සඳහා ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා විසින් යෝජනා කරන ලද ක්‍රියා මාර්ග දෙක සඳහන් කරන්න.
4. ලංකාවේ සංස්කෘතිය අලලා කුමාරස්වාමි මහතා ලියූ අගනා ග්‍රන්ථය කුමක් ද?
5. “ලාංකීකයකු වූ ආනන්ද කුමාරස්වාමි පෙරදිග මෙන් ම අපරදිග ලෝකයේ ද භෞරවාදරයට ලක් වූ විද්වතෙකි,” යන්න සනාථ කරමින් ඔබේ අදහස් දක්වන්න.

මාතෘකානුකූල කථා

ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා පාසල් කාලයෙහි දී පටන් කතාවෙහි දක්ෂයෙක් විය. එම නිසා ඔහු පාසලේ සාහිත්‍ය සංගමයේ මෙන් ම විවාද කණ්ඩායමේ ද සාමාජිකයෙක් විය. පසු කාලයේ විවිධ විෂයයන් ඔස්සේ ඔහු විසින් කරන ලද දේශන දෙස් විදෙස්හි බොහෝ දෙනාගේ සිත් ගත්තේ ය.

කථා කිරීම හෙවත් කථන හැකියාව අධ්‍යාපනයේ ම කොටසකි. පාසල් ජීවිතයේ දී එම හැකියාව වැඩිදියුණු කර ගැනීමේ අවස්ථා ඔබට ලැබේ.

මාතෘකාවක් ඔස්සේ කල් ඇතිව සූදානම් වී හෝ ක්ෂණිකව හෝ කතාවක් පැවැත්වීමේ දී පහත සඳහන් කරුණු කෙරෙහි ඔබේ අවධානය යොමු විය යුතුය.

- ★ මාතෘකාවට අදාළව කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම
- ★ වචන පැහැදිලිව හා නිවැරදිව උච්චාරණය කිරීම
- ★ කරුණු තහවුරු කිරීම සඳහා උචිත සේ අංග වලනය යොදා ගැනීම
- ★ එකම කරුණ නැවත නැවත ඉදිරිපත් නොකිරීම
- ★ කතාවේ සන්දර්භය (අන්තර්ගතය) සිත් ගන්නාසුලු වීම
- ★ ආවේගයෙන් තොරව සංයමයෙන් කරුණු දැක්වීම
- ★ නියමිත කාලයට කතාව සීමා කිරීම

කර්තෘ කාරක හා කර්ම කාරක වාක්‍ය

කිසියම් අදහසක් ලේඛනයේ දී ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ 'වාක්‍ය' මගිනි. පහත සඳහන් වාක්‍ය දෙස බලන්න.

ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා ග්‍රන්ථ රැසක් ලිවී ය.

ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා විසින් ග්‍රන්ථ රැසක් ලියනු ලැබී ය.

මේ වාක්‍ය දෙකෙහි ම ඉදිරිපත් වන්නේ එක් අදහසකි. එහෙත් එම අදහස ඉදිරිපත් වී ඇති ආකාරය වෙනස් ය. ඊට හේතුව වාක්‍යයන්හි කර්තෘ කාරක හා කර්ම කාරක හේදය යි.

කර්තෘ කාරක වාක්‍ය

කර්තෘ කාරක වාක්‍යවල ක්‍රියාව කරන්නාට හෙවත් කර්තෘට අනුව ආධ්‍යාතය හෙවත් අවසාන ක්‍රියාව තැබෙයි.

මම පොතක් කියවමි.

වෙළෙන්දා බඩු විකුණයි.

ගොවිහු කුඹුර වපුරති.

ගුරුතුමිය පාඩම ඉගැන්වූවා ය.

විදුහල්පතිතුමා ශිෂ්‍ය නායකයන් ඇමතී ය.

දෙමාපියෝ දරුවන්ට ඔවා දුන්න.

මේ වාක්‍යවල කියවමි, විකුණයි, වපුරති, ඉගැන්වූවා ය, ඇමතී ය, දුන්න යන අවසාන ක්‍රියා පද මගින් එම ක්‍රියාවන් කරන්නා හෝ කරන්නෝ කියැවෙති. ඒ අනුව මම, වෙළෙන්දා, ගොවිහු, ගුරුතුමිය, විදුහල්පතිතුමා හා දෙමාපියෝ යන පද පිළිවෙළින් මේ වාක්‍යවල උක්ත පද වේ. ඉහත වාක්‍යවල ඇතුළත් පොතක්, බඩු, කුඹුර, පාඩම, ශිෂ්‍ය නායකයන් හා ඔවා යන පද කර්ම පද හෙවත් අනුක්ත පද වෙයි.

කර්ම කාරක වාක්‍ය

කර්ම කාරක වාක්‍යවල දී උක්ත වන්නේ අනුක්ත පද හෙවත් කර්ම පද යි. ආධ්‍යාතය හෙවත් අවසාන ක්‍රියාව තැබිය යුත්තේ ද උක්ත වූ කර්ම පදයට අනුකූලව ය. ඒ අනුව ඉහත කර්තෘ කාරක වාක්‍ය, කර්ම කාරක වාක්‍ය බවට පත් වන්නේ මෙසේ ය.

මා විසින් පොතක් කියවනු ලැබේ.

වෙළෙන්දා විසින් බඩු විකිණෙයි.

ගොවීන් විසින් කුඹුර වැපිරෙයි.

ගුරුතුමිය විසින් පාඩම උගන්වනු ලැබී ය.

විදුහල්පතිතුමා විසින් ශිෂ්‍ය නායකයෝ අමතනු ලැබූහ.

දෙමවුපියන් විසින් දරුවන්ට ඔවා දෙනු ලැබී ය.

කර්තෘ කාරක වාක්‍යයක් කර්ම කාරක වාක්‍යයක් බවට පත් කිරීමේ දී එහි වෙනස්කම් කීපයක් ම සිදු වෙයි. ඉහත දැක්වූ එක් වාක්‍යයක් ඇසුරෙන් එම වෙනස වටහා ගනිමු.

කර්තෘ කාරක - විදුහල්පතිතුමා ශිෂ්‍ය නායකයන් ඇමතී ය.

කර්ම කාරක - විදුහල්පතිතුමා විසින් ශිෂ්‍ය නායකයෝ අමතනු ලැබූහ.

කර්තෘ කාරක වාක්‍ය	කර්ම කාරක වාක්‍ය
කර්ම පදය අනුක්‍රම වෙයි. උදාහරණ - ශිෂ්‍ය නායකයන්	කර්ම පදය උක්ත වෙයි. උදාහරණ - ශිෂ්‍ය නායකයෝ
උක්තයට අනුව ආධ්‍යාතය තැබෙයි. උදාහරණ - විදුහල්පතිතුමා - ඇමතී ය.	උක්තයට අනුව ආධ්‍යාතය තැබෙයි. උදාහරණ - ශිෂ්‍ය නායකයෝ අමතනු ලැබූහ.
කර්තෘ පදය උක්ත වෙයි. උදාහරණ - විදුහල්පතිතුමා	කර්තෘ අනුක්‍රම 'විසින්' යන නිපාතය සමග යෙදේ. උදාහරණ - විදුහල්පතිතුමා විසින්

සිංහලයේ කර්ම කාරක ක්‍රියා පද රූප, ක්‍රම දෙකකින් සකස් වේ. 'බලයි' යන ක්‍රියා පදයේ වර්තමාන හා අතීත කර්ම කාරක ක්‍රියා පද සකස් වී ඇත්තේ මෙසේ ය.

වර්තමාන කාලය

පුරුෂය	ඒක වචන		බහු වචන	
	කර්තෘ කාරක	කර්ම කාරක	කර්තෘ කාරක	කර්ම කාරක
ප්‍රථම පුරුෂ	බලයි	බැලේ බැලෙයි බලනු ලබයි බලනු ලැබෙයි	බලති	බැලෙති බලනු ලබති බලනු ලැබෙති බලනු ලබත් බලනු ලැබෙත්
මධ්‍යම පුරුෂ	බලති	බැලෙති බලනු ලබති බලනු ලැබෙති	බලහු	බැලෙහු බලනු ලබහු බලනු ලැබෙහු
උත්තම පුරුෂ	බලමි	බැලෙමි බලනු ලබමි බලනු ලැබෙමි	බලමු	බැලෙමු බලනු ලබමු බලනු ලැබෙමු

අතීත කාලය

පුරුෂය	ඒක වචන		බහු වචන	
	කර්තෘ කාරක	කර්ම කාරක	කර්තෘ කාරක	කර්ම කාරක
ප්‍රථම පුරුෂ	බැලී ය බැලුවේ ය බැලුවා ය	බැලිණි බැලුණේ ය බලන ලදී බලනු ලැබුවේ ය බලනු ලැබුවා ය බලන ලද්දේ ය බලන ලද්දී ය	බැලූහ බැලුවෝ ය බැලුවාහ බැලුවාහු ය	බැලුණු බැලුණෝ ය බැලුණාහ බලනු ලැබූහ බලනු ලැබුවාහ බලනු ලැබුවෝ ය බලනු ලැබුණෝ ය බලන ලදහ බලන ලද්දාහ බලන ලද්දෝ ය
මධ්‍යම පුරුෂ	බැලීහි	බැලිණිහි බලනු ලැබුවෙහි බලන ලදහි බලන ලද්දෙහි	බැලූහු බැලුවෙහු	බැලුණුහු බැලුණෙහු බලනු ලැබුවෙහු බලන ලදහු බලන ලද්දෙහු
උත්තම පුරුෂ	බැලීම්	බැලිණිම් බලනු ලැබුවෙම් බලන ලදිම් බලන ලද්දෙම්	බැලීමු බැලුවෙමු	බැලුණුමු බැලුණෙමු බලනු ලැබුවෙමු බලන ලදුමු බලන ලද්දෙමු

සෙසු ක්‍රියා පදවල රූප ද මේ ආකාරයෙන් සකස් කර ගත හැකි වේ.

කර්තෘ කාරක වාක්‍යයක් කර්ම කාරක බවට පත් කිරීමේ දී පුරුෂ හේදය, කාල හේදය හා වචන හේදයට අනුව සුදුසු ක්‍රියා පදයක් තෝරා ගත යුතු වෙයි. එසේ ම ප්‍රථම පුරුෂ, අතීත කාල, ඒක වචන ක්‍රියා පදවල දී ලිංග හේදය ගැන ද සැලකිල්ල දැක්විය යුතු ය.

1. පහත දී ඇති වාක්‍ය කර්ම කාරකයට හරවන්න.

- i. සමනලයා මල් පැණි බොයි.
- ii. ගොවිහු එළවළු වගා කරති.
- iii. අපි පෙරහර නැරඹුවෙමු.
- iv. මව දරුවා නැළවුවා ය.
- v. කම්කරුවෝ පාලම ඉදි කළහ.
- vi. ශිෂ්‍ය නායිකාවක් උදේ රැස්වීම මෙහෙයවයි.
- vii. ඔවුහු අප සුභදව පිළිගත්හ.
- viii. පොලිස් භටයෙක් සොරකු ලුහුබදීයි.

2. පහත දැක්වෙන වාක්‍ය කර්තෘ කාරකයට හරවන්න.

1. රියැදුරා විසින් රථය පණ ගන්වන ලදී.
2. මා විසින් කථාවක් පවත්වන ලද්දේ ය.
3. මවුපියන් විසින් දරුවෝ ආරක්‍ෂා කෙරෙති.
4. පඬිවරුන් විසින් ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ ලියැවිණි.
5. ඔවුන් විසින් මම හඳුනා ගනු ලැබීමි.
6. සංවිධායකයන් විසින් අපි පිළිගනු ලැබුමු.
7. ජනාධිපතිතුමා විසින් ත්‍රිවිධ හමුදා ප්‍රධානීහු පත් කරනු ලබති.

1. ආනන්ද කුමාරස්වාමිගෙන් ශාස්ත්‍රීය හා කලා ක්ෂේත්‍රවලට සිදු වූ සේවාව පිළිබඳ කෙටි ඇගයීමක් කරන්න.
2. පහත සඳහන් මාතෘකා අතුරින් ඔබ කැමැති මාතෘකාවක් ඔස්සේ පන්ති කාමරය හෝ සාහිත්‍ය සමිතිය ඉදිරියේ කතාවක් පවත්වන්න (ගුරුතුමා හෝ ගුරුතුමියගේ අනුමැතියෙන් කාලය තීරණය කර ගන්න).

අපේ කලා ශිල්ප

පරිසරය රැක ගනිමු

මගෙන් රටට ඉටු විය යුතු දේ

සිංහල ජන කවිය

ජල සම්පතෙහි අගය

ගුරු ඔවදන් පිළිපදිමු

ඉගෙනීමේ වටිනාකම

අපට උරුම සාරධර්ම